

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gg. volilcem I. razreda!

Naš kandidat za I. volilni razred je gospod

Henrik Ničman,
knjigovezec in hišni posestnik.

Volite ga jutri jednoglasno.

Narodni volilni odbor.

Rusi v Aziji.

—o.— V Petrogradu razpravlja se sedaj o načrtu, po katerem se ima ustvariti delo, vredno silnega ruskega cesarstva? Rusija hoče položiti in graditi železnico, katera bode vezala zahod Azije z njenim vzhodom, katera od Jekaterinburga, mesta na vzhodnem pobočju Urala, pa do Nikolajevskega, do glavnega sibirsko-ruskega pristanišča ob Tihem morju, leta izpremeni v tedne, mesece v kratke dneve! Orjaško železniško podjetje, o katerem že več tednov sem premissljuje strokovni zbori in shodi v prestolnici ob Nevi, postavilo se bode prelahko na stran v letu 1869. dovršeni, tolikanj občudovani „pacific“-železnici, ki je zvezala vzhod in zahod Severne Amerike.

Že se je poročalo, da bode ruski car v kratkem določil komisijo, ki ima pregledati in preudariti na vse strani osnovo za velikansko železnico. Od Jekaterinburga, kjer se bode vezala z železnicami evropske Rusije, tekla bode preko Tobolska, Jenisejska in Irkutskaja po celi, širni Sibiro-Aziji do rečenega pristanišča na Azije vzhodu; od Irkutskaja bi se napravilo postransko železnico v Kiahto, Kinezom odvezto glavno občišče mej Rusijo in Kino; še druga stranska železnica bi naj šla iz trgovsko znamenitega Astrahana v Herat, v Heriruda lepi dolini ležeči „biser sveta“, in v Boharo. Vse te proge pa bi merile 12.000 kilometrov, stale bi sto milijonov rubljev in zgradilo ter dovršilo bi se jih v dvajsetih letih.

Tako bode velika, slovanska Rusija odprla žile, po katerih se bode v prostrano, a mrzlo Sibirijo odtakalo evropsko-kulturno vroče življenje, po katerih pradomovi človeškega rodu, najstarejša tvorišča zgodovine dobijo novih, rodilnih moči! Površen pogled na zemljevid nas že pouči, da z rusko mislijo na

poči neizmernim planjavam in zapuščenim rodovom v srednji Aziji nova doba, da Rusija z osnovanjem činom odpre japonski in kitajski trgovini čisto nova pota, in da zlasti sebe primakne v obližje z Severne Amerike zahodnimi pokrajinami, ki za bodočnost obetajo tolikanj lepega! Kakor je nekdaj stari Rim svet prepregel s cestami, tako si Rusija v dobi današnji gladi pota po zarašeni zemlji, v zanemargene in zapuščene rodove, ki se še vedno zibljejo v zibeli odraslega jim človeškega sorodstva. In tudi tu je sličnost, da namerava Rusija graditi svojo orjaško železnico mej Uralom in Tihim morjem s pripomočjo vojaških čet, kolikor jej jih bode na ostajanje, — uprav tako, kakor je zmagoviti Rimljan razpostavljaj svoje legije, da so v barbarih pripravljale pota njegovim vojnim in strojnim načrtom. Sedaj, ko so se stvari v evropski politiki zasukale, kakor se računati sme, na trdna tla miru, bode bellemu carju mogoče, odposlati v Azijo veliko svojih trum ter z njimi napraviti cesto, sezajočo noter tja v porečje Amurjevo. Vojakom bodo zaslužki dobro došli, delo jim bode šlo rado od rok in Evropa, pozabivši dandanašnjega pričetka, bode iznenadena izvedela vest, da je končano delo, da je ustvarjen azijski orjak.

S tem delom pa velika Rusija postane v Aziji le še v večji meri popularna! S takimi kulturnimi naklonitvami pridobi si beli car novih zvestih rodov in utrdi si z njimi udanost tistih, ki so se mu dosedaj uklonili. Ne da se tajiti, da je rusko carstvo obrnilo že veliko skrbi na gospodarsko blaginjo svojih azijskih, doslej na-se vezanih pastirujočih podložnikov. V srednji Aziji se od leta do leta javna varnost bolj utrjuje, napravlja se večji red, ki je za pravilno napredovanje potreben v prvi vrsti. Zaveznica Rusija obnavlja srednjeazijski zemlji obraz, ker kamorkoli ona položi svoje velikanske prekope ter napelje vanje vodó, tam se prejšnje pustinje prerodijo v bujno naravo, v divne raje.

Civilizatorno to rusko postopanje, katero še spremlja verska toleranca in osebna carjeva naklonjenost, po srednji Aziji pripomoglo bode, da se ruska oblast čedalje bolj razširi in globočje ukorenini v azijskih tleh. Baš v tem času gleda Rusija na to, kako bi nedavno priklopljeno si velevažno zelenico Merv uvrstila v svojo ogromno upravo, in

kako bi sploh uredila ter ustrojila srednjeazijska svoja posestva. Zemlja mej Kaspiškim jezerom in mej Turkmenske pustinje dosedaj nezavisnim delom ima namreč postati nova, posebna pokrajina (gouvernement), kateremu bi pripadalo i porečje Amu-Darja do sipin Syr-Darja. Petrogradska vlada sama izreka, da od tod naj bodo vladane srednje-azijske krajinne, katerim gospoduje ruski car. Izvestno pa se bode nadalje skrbelo, da tako zasnovana centralizacija prinese ruski politiki v Aziji novih sredstev, novih pospešil. Kadar namreč posamezne krajinne dobijo svoje uprave, ki se bodo ravnati morale po poveljih iz središča, lahko bode nastavljeni oblasti, vojništvo, vojna zakladišča, lahko bode krepke rodove vzgojiti za rusko stvar in službo ter držati najpotrebnejšo pomoč v bližini, katero je sedaj treba klicati iz evropske Rusije. A tako se bode ruska svetovna oblast po svoji volji razprostirala po zemljah najstarejšega sveta, množila bode svojo neizmernost, katerej priča je že njen bodoči gubernij, kateri je kot dosedanja „Srednja Azija“ brez Merva sam meril 3.500.000 □km., torej skoro petkrat toliko, kolikor naša Avstro-Ogerska! Da-si pa na tem ozemlju prebiva le 6 milijonov ljudi, vendar utegne na njem bodočnost zavladati lepa; še se poznajo na njem sledovi nekdanjih srečnih in cvetočih kraljestev in časov, in česa ne vzmore dobra uprava, moč civilizacije! Ruski svetovni moti odpira se tu krasno polje, lepa torišče mladostno krepkega slovanstva.

„Slovenskega društva“ zbor v Slovenske Bistrici.

(Konec.)

Kot dostavek k govoru g. Dečka predlaga g. dr. Gregorec sledečo resolucijo:

„Slovincem koristijo le slovenske šole, v katerih učitelji vseskozi slovenski poučujejo ter po slovenskih knjigah v slovenskem jeziku razlajo vse predmete; tudi nemščina se naj uči, ker ljudje to želijo, to pa takrat, ko so otroci za to že zadosti godni; slovensčina bode poučevalni jezik, nemščina pa more biti poučni predmet.“

Resolucija se jednoglasno vsprejme.

Tretji govornik je bil g. dr. Gregorec ter dokazival, da je Slovincem le z nemškimi konservativci mogoče shajati, katere vodita kneza Alfred in Alojz

LISTEK.

Kako se dadé hruške krasti.

(Romanca.)

(Fonatis iz „Škrata“.)

Neród imá prijétno hčer,
V mladósti jasnem žári —
Pazljívo pazi vsak večer,
Da svét je ne popári.

Neród imá lepó drevó,
Polní je vselej cvéje,
A prédno sadje je sladkó,
Uže pokrade svét je.

Zorí mu v novo krasni plód,
Prijazno se mu sméje.
V gostilni se bahá Neród,
Ponósno pívcem déje:

„Doslé mi krali hruške so,
Ker baš né blizka dómu;
Še létos poskusé naj jo,
Posréci-li se kómu!“

Garáš je mládec lép i živ,
Neróda ljubi hči ga,
Garáš je čvrst, vesel, šaljív,
Na délo stvar budí ga.

Večer priplava, pride noč.
Neród bedí pod hruško.
A da ga ne premóre moč,
Imá pri sebi puško.

Kar se pod oknom hčérinim,
Pojavi sílka mrka:
Garáš budi deklé pod njim
Krepkó na steklo trka.

Neród ga zrè, zob škriplje mu
Čuj! ókno plašno skripne . .
Da réberca pretíplje mu,
Napné korake hípne.

Domóv povrne jezno se,
Vse špranjice preišče.
Za vóglom ón oprezno se
Zavije na torišče.

Na hruško zleze živ i mlád,
Potrésa na vse kriplje,
Da se rumenozrelí sad
Na tlà v obilji vsiplje.

Srdít nazáj ón pridivjá,
Razmátra zló večérjo.
A vnovó razgovarja tá
Prijazno se sé hčerjo.

Neróda lomi srd i sméh . .
„Kaj bóde narod gólčal?“ . .
Garášu v zákon — lep uspéh!
Dá hčer, da bóde mólčal.

Dober svét.

Pijanec tožno vzdíha v lési:
„Kakó je neki to, za Bóga!
Da me takó morí nadlóga?
Kaj mi počéti je, vsi bési!
Kam-lí naj se nesrécnik dénem,
Da več v prihodnje ne zadénem,
Le na nesréčo zlo povsód?“
Zamólklo jék mu pravi: „V sód!“

Čivkoslav Lažan.

Liechtenstein. Liberalci so Slovencem veskozi sovražni tako, da se jim v Bistrici niti proti plači prostora za zborovanje niso privoščili, med tem ko je pravičen Nemec, g. Adelstein, brezplačno svoje prostore na razpolaganje dal. Jednako je tudi v deželnem zboru. Knez Liechtenstein želi miru s Slovenci na podlagi pravičnosti in še ob enem meri njegova stranka na to, da bi kmetski stan pogina rešila. Govornik dokažuje potem po številkah, kako so kmetje v liberalni dobi se pogreznili v strahovite dolgove (kmetski ljudje imajo 2000 milijonov goldinarjev intabuliranih, štajerski pa izmed njih največ, namreč okoli 200 milijonov ter morajo vsako leto zemlji, toči, uimam, ustim pritržati 10 milijonov za obresti; strašno.) Pomagati pa tukaj liberalni poslanci ne morejo, ker so vse sami zakrivali, in tudi nečejo, ker le zato sedaj kmete lovijo, da bi še dalje v deželi gospodarili. Zato si morejo slovenski kmetje le tako pomagati, da izvolijo 8 slovenskih poslancev, ki potem z nemškimi konservativci v manjino potisnejo nemške liberalce. Potem bode kakor kranjski tudi štajerski zbor sklical strokovnjake v posvetovanje, kako bi se najhitreji pa najlažji kmečkemu stanu pomagalo. Zato se naj Slovenci ne dajo od nemških liberalcev iz mest in trgov strašiti, nalagati in zapeljati. Lepa je zemlja slovenska. Zato silijo tuji v njo. Branimo se torej Slovenci smo, Slovenci hočemo ostati iz živeti na slovenskih tleh tako spoštovani, kakor so Nemci na nemških. To je naša narodna dolžnost pa tudi pravica, celo od svitlege cesarja priznana. Meji tem pride državni poslanec g. dr. Vošnjak ter uvidivši, da so ljudje uže utrjeni, spregovori le nekoliko prav živahnih in domoljubnih besed; zlasti tolaži in vspodbuja narod naj stanovitno vstraja v borbi za svoje pravice. Naposled bo zmaga naša in tudi Slovincem prisije solnce boljših dnij!

Gospod poslanec pozdravi zbrane v imenu slov. poslancev posebno pa v imenu zastopnika Marihborsk-Bistriškega okraja gosp. Goedlna. Potem pravi mej drugim: Jaz vidim, da se vedno bivajo tukaj vrlji Slovenci, kakor nekda, ko sem bil še jaz tukaj, da se zavedajo svoje narodnosti. Ali sedaj motijo vas liberalci, rekoč kaj hočejo vaši poslanci; oni vam ne morejo pomagati. Res, da mi ne moremo tako hitro vse popraviti, kar so liberalci zakrivali. Ali počasi bode šlo, kajti zdaj vidijo že celo na Dunaji, da jo kmetom treba pomagati.

Če je dača večja, so to krivi tisti, ki so cenili zemljišča prevsoko; in to neso bili Slovenci, nego nemški liberalci, in tisti, ki so z njimi držali. Ti so se malo brigali, ali bodete vi mnogo ali malo plačevali. Na Kranjskem so slovenski cenilni možje cenili, in sicer tako, kakor je prav; tam so davki sedaj nižji. Srečal sem, v Ljubljani pred kratkim kmeta, prišedšega ravno iz davkarije: No, sem ga vprašal, vi ste gotovo pustili ves denar tu notri. „O ne“ — odgovori mi — „mislil sem, da sem plačal za pol leta, pa so mi zapisali za celo leto, pa še mi je ostalo par krajcarjev.“ Tako je na Kranjskem, kjer so cenili narodni možje.

Pri nas tukaj pa vladajo povsod Nemci, in ti ne vedo drugega, kakor da upijejo: Učite se nemški, pa bode vam šlo tako dobro. Pojdimo v mesta in trge, tam znajo skoraj vsi nemški; tam bi potem

moralo biti sami bogatini! Kaj pa vidimo? Tam je še več siromakov, kakor pri nas. Ne to, če zna mnogo jezikov stori, da človek dobro izhaja; nego če kmet dobro kmetuje, krojač, čevljar itd. dobro dela, potem bode dobro izhajal, če tudi nič nemški ne ve.

Da bodemo napredovali, da pridejo boljji časi za nas, moramo skupno delati. In mi poslanci bomo skrbeli za dobre postave, ki bodo tudi kmetu na prid, ne pa samo tistim, ki že mnogo imajo. kajti tistemu, ki ima mnogo, ni treba toliko skrbeti, kakor onim, ki imajo malo. Bog živi slovenske volice! (Burna pohvala, in klici živijo g. dr. Vošnjak.)

Tajnik na to prečita telegrame, ki so došli iz Mozirja (dva), iz Konjic, iz Šmarja, iz Ormoža (dva), iz Ptujja, z Dunaja.

Sedaj izreče g. predsednik zahvalo g. poslancu dr. Vošnjaku, da se je tako daleč potrudil k nam, vsem domoljubom, ki so pripravljali zborovanje ter sklene zbor s trikratnim z navdušenjem vsprejetim „živijo“ presvetlemu cesarju.

V zadevi dolenske železnice

Zbral se je preteklo soboto v mestni dvorani po deželni odbor Kranjskem sklicani železnični odsek. Kot zastopniki dolenskih občin bili so prisotni gg.: dr. A. Poznik, c. kr. notar in župan v Rudolfovem, L. Golja, c. kr. okrajni sodnik v Trebnjem, M. Terbuhovič, c. kr. major v pokoji, V. Kmet, učitelj pri sv. Lovrenci, A. Stepec, župan iz Višnje gore. Razen teh udeležili so se tudi nekateri deželni poslanci.

Deželni glavar grof Thurn prišel je zborovanje z naslednjim nagovorom.

Častiti zbor! Vsled deželnozbornskega sklepa z dne 17. oktobra l. l. dovolil si je deželni odbor, povabiti železnični odsek k današnjemu posvetovanju. Častitemu odseku razpravljati bode o potih in sredstvih, da se uresniči zgradba dolenske železnice.

Preverjen o izredni važnosti in neobhodnej potrebi te proge, sklepali je deželni zbor kranjski od l. 1866. sem, skoro v vsaki zasednji resolucije, katerim je ta zgradba bila smoter. Tukajšnja trgovinska in obrtna zbornica je že od l. 1864 neprestano mislila na to, da bi se pospešilo to izredno deželno podjetje. Zbornica je v tej zadevi vedno jako živahno delovala. Ravno tako pa so si prizadevali interesovani krogi, korporacije, občine in podjetja, da bi se zgradba dotične železnice pričela. V tem smislu odposlalo se je več peticij na trgovinsko ministerstvo in na obe zbornici državnega zbora in predložila se je na merodajnem mestu obširna spomenica. Vse te uloge dokazovale so potrebnost te železnice ter naglašale poljedelske, obrtne in trgovinske interese dežele, kakor tudi splošno narodnogospodarske razloge, tikajoče se koristi tovarn in podjetij, razcvet dolenskih obrtij doseči le tedaj, ako se potegne železnična proga skozi Dolensko in zveže z transilvanskimi, eventuelno z dalmatinskimi železnicami. Da bi se dolenska železnica izplačala, dokazano je s statističnimi podatki.

Tudi deputacija šla je v tej zadevi na Najvišji dvor in bila najmilostneje vsprejeta.

Vlada je že pred okupacijo Bosne in Hercegovine dolensko železnico vzela v svoj program in

to železnico označila kot zvezo cisilvanskih s hrvatsko-dalmatinskimi progami. Odkar sti se ti deželi privzeli v področje naše države, bi se smelo misliti, da se mora za dolensko železnico težiti, ne le z narodno-gospodarskega, temveč še bolj s strategičnega stališča.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. maja.

Govori se, da vlada želi, da državni zbor vsekako še v tem zasedanju reši šestopoglavje obrtniškega reda. Ko bi se debata le predlože uleklja, namerava se državni zbor sklicati še po Binkoštih. To pa ni popolnem verjetno, ker večina avtonomistične stranke želi, da se zasedanje konča še ta mesec.

Českí poslanci ne mislijo porabiti svoje večine pri volitvah v delegacije, a hočejo Nemcem ponuditi kompromis. Nemški časniki pa že poročajo, da Nemci ne bodo vsprejeli kompromisa.

Kakor se iz Levova poroča, se že tam delajo priprave za gališki deželni zbor. Predloge deželnega odbora se že tiskajo. Potovanje carskega namestnika na Dunaj jo neki v zvezi s tem, da se določi čas zborovanja deželnega zbora in odloči kandidat za Levovski nadškofjski sedež.

V petek je v ogerskej državnej zbornici bil silen škandal, ki je jasno kazal, kako sovraštvo veje na Ogerskem proti Rusiji. Mi moremo dvojiti, da bi taki prizori pospeševali dobre razmere z Rusijo. Poslanec Gabriel Ugron je interpeľoval ministra notranjih zadev, da je hotel z nekim kandidatom neodvisne stranke napraviti v Gyeryoerskem okrajni volilni shod, a tamošnji stolni sodec je v zvezi z okrajno babico našental razne potepuhe, da so s silo zabranili volilni shod. Pri tej priliki je Ugron napal Dobržanskega, poslanca tamošnjega okraja, in ga nazival lažnikom, ker je pred leti trdil, da ni v sorodu z iz rusinskega procesa znanim Dobržanskim, ter rekel, da mu hoče z nekimi pismi dokazati, da je bil res v zvezi z onim in je še celo nekda skušal dobiti kako službo v Rusiji. Temu je ugovarjal Dobržanski in trdil, da so ona pisma ponarejena, a v zbornici je pa navstal silen hrup, od vseh strani so kričali: „Kdo je pa pisal one pisma, če ne on.“ Ker je hrup postajal vedno večji, moral je predsednik zbornice zaključiti sejo. Nasledek tega škandala bode pa, da bode Dobržanski najbrž prisiljen odložiti svoj mandat, in ga bodo odstranili iz politenike, kjer je sedaj profesor, kajti zaupanje v njegov ogerski patriotizem je preveč omajano, da bi še mogel ostati v javnej službi.

Vnanje države.

Nemški državni zbor je vsprejel s 189 proti 157 glasom v saboto podaljšanje socialistovskega zakona. Za podaljšanje je glasovalo tudi mnogo članov katoliškega centroma. Ta nenavadni rezultat je pripisovati deloma vladnemu pritisku, kajti 51 poslancev, ki neso hoteli glasovati za podaljšanje in se neso upali priti, ni bilo k seji. Znamenita je pa debata o tej zadevi. Knez Bismarck je dvakrat pripjel besedo, in drugikrat se je tako odločno izrekel proti liberalizmu, kakor še nikdar, rekel je, da se hoče boriti proti liberalnim principom do zadnjega dihljaja. Poleg tega je pa povedal Bismarck, da so se že kmalu po smrti carja Aleksandra delali poskusi po mejnarodnih dogovorih poostriiti naredbe proti anarhistom, zlasti, da bi se morilci vladarjev ne smatrali za politične prestopnike, ter da so se dotična pogajanja razdrla zaradi trdovratnosti Angleške. Pri poslednjih volitvah na Španjskem je izvoljenih 270 vladnih privržencev in 90 opozicijskih pristašev. — Po Kataloniji in Aragoniji raztresene

Knez Srebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIII. Poglavlje.

Pot.

(Dalje.)

— Ne morem, oče moj! Davno me že osoda kliče v daljno deželo. Davno že slišim zvenenje tatarskih lokov; in včasih, ko se zamislim, zdi se mi, kakor bi pušica žvižgala mimo mojih ušes. To zvenenje, to žvižganje mene vleče in vabi!

Opat ni več zadrževal Maksima, opravil je zanj popotno službo božjo, blagoslovil ga je in žalostno so se poslovili od njega bratje.

In z nova jezdil je Maksim na konji sredi zelenega gozda. Kakor poprej skakal je Bujan okrog konja in veselo gledal Maksima. Pri tej priči je zalajal in tekol naprej. Maksim je zgrabil za sabljo, pričakujé, da ga kaj hudega sreča, kar se je izza ovinka pokazal jezdec v rumenem kaftanu s črnim dvoglavim orlom na prsih.

Jezdec je jezdil počasi, veselo žvižgal in držal na pisanej rokovici belega sokola v kapi in z zvončki.

Maksim je spoznal jednega carskih sokolarjev.

— Maksim Gregorjevič! — odgovoril je vesel

sokolar: — na zdravje! kako se ima tvoja milost? Tedaj tukaj si ti, Maksim Gregorjevič! A mi v slobodi smo mislili, kam si se izgubil! In kako se je razjezil tvoj oče! Bog obvaruj! Strašno je bilo gledati! Da, kaj vse govore o tvojem očetu, o carjeviču in knezu Srebrjanim. Sam ne veš, kaj bi verjel. No, slavo Bogu, dobro je, da si se ti našel, Maksim Gregorjevič! Kako se bode razveselila tvoja mati!

Maksima je jezilo, da se je srečal s sokolarjem. Pa Trifon je bil dober dečko in znal je molčati, če je to bilo treba. Maksim ga je vprašal, ali je že on davno odšel iz slobode?

— Da, jeden teden je že tega, kar je na lovu ušel Adragan! — odgovoril je sokolar, pokazavši svojega sokola. — Da, ti ne veš, Maksim Gregorjevič! Kako sem se jaz prestrašil, kako se je car name razjezil! Usmilil se je usmiljeni Bog mene in sveti mučenik Trifon pokazal je svoj čudež.

Sokolar je odkril kapo in prekrizal se.

— Vidiš, Maksim Gregorjevič: pred jednim tednom odšel je car na ptičji lov. Spustil je kaka dva pota Adragana, tretji pot je pa Adragan zdivjal. Začel je biti sokole, ubil je Smišljaja in Kružka, potem jo je proč odletel. Ne naštel bi bil do deset,

ko ti je že izginil izpred očij. Jaz sem hotel teči za njim, pa kam! Zbešal je, pa ga ni bilo. Zdaj je naznanil poveljnik sokolarjev carju, da se je zgubil Adragan. Car me je ukazal k sebi poklicati in rekel mi je; — Ti, Triška, si zanj odgovoren; ako ga dobiš — nagradil te bodem, ako ga pa ne dobiš — izgubiš glavo! Kaj sem hotel! Car nema navade šaliti se! Odšel sem iskat Adragana; šest dni sem se okrog mučil, hudo mi je bilo, treba bode dati glavo, mislil sem si. Začel sem plakati, in plakal sem tako dolgo, da sem od britkosti zaspal v gozdu. Jedva sem zaspal, kar se mi zazdi v sanjah, da se nek svit razli mej drevjem in zvenenje zvoncev zaslišalo v gozdu. Zaslišavši to zvenenje, rekel sem v sanjah sam pri sebi. Adraganovi zvonci se slišijo. Gledam, pred menoj sedi na belem konji mlad vojniki, ves oblil s svetlobo in na roki drži Adragana. — Trifon! — zaklical je vojniki: — tu nikar ne išči Adragana, ustani, pojdi proti Moskvi, proti Lazarjevi živjej zagraji. Tam stoji smreka, in na tej smreki sedi Adragan. Prebudil sem se, in sam ne vem kako, da mi je precej prišlo na misel, da je bil vojniki sveti mučenik Trifon. Skočil sem na konja in jezdil sem proti Moskvi. Kaj, Maksim Gregorjevič? ko sem prišel na ono mesto; zagledam

ustajniške čete so pobegnile na Francosko. Pri Vnasei so ustajniki poskusili vreči iz tira železnični vlak, potrgali so bili šine in prerezali brzojavne žice. K sreči se je to ob pravem času zapazilo.

Volitve v narodno sobranje na otoku **Kreta** so povsod po mestih in po deželi mirno se vršile, večina prejšnjih poslancev je zopet voljena. Narodno sobranje se kmalu suide.

Govori se zopet, da hoče **Anglija** odposlati posebno ekspedicijsko vojsko v Sudan, da otme Gordona. S tako izjavo se neki hoče Gladstone protipostaviti grajalnemu predlogu konservativca Hicks Beacha. Ekspedicijska vojska odide v Sudan junija meseca, ako bodo klimatične razmere dopuščale. Morja pa bode prišla prepoznno, kajti Mahdi ne počiva, ampak pridno deluje v Sudanu. Nedavno poslal je Suškimskemu muftiju pismo, v katerem nagovarja svoje privržence odpovedati se posvetnej nečimernosti in Bogu služiti, ter se pokoriti emirju Othman Abu Becru (Osman Digma).

Zadeva **egiptovske** konference počasi napreduje. Predposvetovanja mej Francijo in Anglijo se nadaljujejo. Francija pa, kakor se vidi, ni zadovoljna še s tem, da je Turčija pristopila na njeno stran in se izrekla za razširjenje konferenčnega programa, temveč skuša še Italijo dobiti na svojo stran. Poprosila je namreč italijanskega zastopnika pri upravi blagajnice egiptovskih dolgov, gospoda Baravellija, za tehničnega prisednika pri konferenci. A zdaj se še ne more sklepati, ali bode to približanje imelo kaj vspeha.

Dopisi.

Z Dunaja 10. maja. [Izv. dop.] (Nemško-liberalne personalne vesti.) Za drom. Koppom je šel že Henrik Reschauer. „Par nobile fratrum“, ki je nedavno na tukajšnjem porotnem sodišči zmogovito zastopal nov pojem poštenja, „die Texteinschaltungen“ namreč! Zmaga, ki sta jo onega dne doživela nad Inomostskim listom, utepala se bode še obema. Ko bi si dr. Kopp ne bil po drugi strani pota poiskal iz državne zbornice, baš na tem grmu bi se bil nataknil, kakor se je urednik „Schulvereine“ glasila. Tako pa se je sedaj samo Reschauer prikradel na „Ring“, moralčno ves opraskan. Nemško-liberalni viri pa bodo našim potomcem molčali o celi tej stvari. Kaj pa tudi hočejo drugzega? Grajati nečejo, hvaliti pa nemajo koga. Tako so izstop Reschauerjev zagreblji mej dnevne dogodke brez lopate, in molčali bodo, da trava preraste političen grob in njihove grehe! Kaj pa menite, da ne bo več vstal? Izvestno, vstal nam bode s stariimi grehi in stariimi madeži bode zopet sedel na poslančev stol! Tisti, ki ga bode vzdignili, so pa Nemci, ki bi radi nas Slovane vodili po potih parlamentarizma.

Schönerer ni tak junak, kakor viha rokove in bi človek na ta pogled mislil. Tudi on je „elastičen“ — „honneit sois qui mal y pense“ —, in še zelo! Karl Giskra, 21 let imajoči sin bivšega ministra, ga pozove na dvoboj, ker je o njegovem očetu izrekel žaleče besede v zadnjem glasovitem govoru. Vitez Schönerer je sekundanta odslovil, in prav je imel. Ali nekaj časa pozneje piše Giskri list, v katerem opravičuje svoje besede, izgovorjene o pokojnem državniku v parlamentu, pod zaščito imuniteta, in to ni imel prav. Ker pa tudi Giskra junior vé, da si „elastičnega“ poslanca moreš oviti okrog prsta kolikorokrat hočeč, vil je slabotnega Schönererja s pomočjo svojih sekundantov tako dolgo, da je viteški govornik vzdihnil spokorjene smreko, in na njej Adragana, prav tako kakor je bil povedal svetnik!

Sokolarjev glas se je tresel, in debele solze so mu lile iz očij!

— Maksim Gregorjevič, — pristavil je, brisajoč solze, — zdaj pa, če tudi prodam vse svoje premoženje, če tudi pojdem sam v sužnost, sezidal bodem kapelico na tem mestu, kjer sem našel Adragana. In na zid bodem ga velel naslikati tega svetnika, ravno tako, kakor se mi je prikazal: na belem konji, z visoko pouzdigneno roko, in na njej belega sokola. Ukazal bodem svojim otrokom in unukom slaviti ga, dajat brati maše njemu na čast in darovati mu pisane sveče, ker on ni hotel moje pogube, in rešil smrtne kazni svojega hlapca. Vidiš, — nadaljeval je sokolar, gledajoč sokola, — tu je Adragan, cel in živ! Čakaj, da ti snamem kapico! Kaj kričiš? Lej, zletel bi rad! Ne, bratec, počakaj? Dovolj si se že naletal, ne spustim te več!

In Trifon je dražil sokola s prstom.

— Vidiš ga, kako je hud! Kako grabi! In kako kriči! Sliši se celo versto daleč!

Pripovedovanje sokolarja je gnilo Maksimovo dušo.

(Dalje prih.)

besede: „Pater, peccavi!“ Tako jo Schönerer predvčerajnim odpuščenja prosil. To je žalostno za naš parlament, žalostno pa tudi za tiste, ki menijo, da jih Schönerer popelje preki črno-žoltih mejnikov v obljubljeni deželo, general torej, ki se dvoboja zboji, da si ga brez škode na svoji časti lahko — „nobel“ zavrne!

Domače stvari.

— (Shod volilcev.) Za dopolnilno volitev v mestni zbor namesto odstopivšega g. F. Fortune bil je včeraj dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani shod volilcev I. razreda. Prišlo je 20 volilcev in ti so po predlogu predsednika gosp. dra. Karola Bleiweisa viteza Trsteniškega jednoglasno kandidatom postavili g. **Henrika Ničmana**, knjigovezca in hišnega posestnika v Ljubljani. Prosimo p. n. gg. volilce, da se jutri v obilem številu udeležé volitve in oddajo svoje glasove za omenjenega g. kandidata.

— (Črna velika maša,) osmina po pokojnem dra. Gogoli brala se je danes dopoldne po stolnem prostu Jožefu Zupanu v sv. Nikolaja cerkvi. Navzoč je bil g. deželni predsednik baron Winkler, cesarski svetnik g. Murnik, vsi korarji semeniški gg. profesorji in vsi bogoslovci, sorodniki in mnogo znancev in spoštovateljev umrlega.

— (Dnevni red mestnega odbora seji) katera bode v torek 13. maja 1884. leta ob 6. uri popoludne v mestni dvorani. I. Naznanila prvo sedstva. II. Volitev podžupana. III. Volitev stalnih 8 odsekov mestnega odbora. IV. Volitev po jednega mestnega odbornika a. v stalni zdravstveni svet; b. v direktorij za mestni užitinski zakup: c. v vodovodni odsek. V. Volitev treh članov klavničnega ravnateljstva.

— (Včerajšnji izlet „Sokola“) izpal je izborni. Pri krasnem vremenu odkorakalo je zjutraj rano okolo 40 Sokolov z godbo in v spremstvu družih narodnjakov proti lepemu Posavju. Povsod bil je „Sokol“ presrečno in navdušeno vsprejet. V Šmartnu, kjer je bila ob 9. uri maša, v Hrastju in v Dolu pokali so topiči in povsod pozdravljali je narod naše čile telovadce in izražal jim svoje žive simpatije. Obed in glavna zabava bila je v Dolu, v g. Levca preprijaznej hiši, kamor je popoludne v vozeh in po železnici prihitelo še veliko Ljubljanačev, mej njimi pa tudi prilično lepo število „Sokolov“, tako da je bilo slednjih vseh vkupe 70 v Dolu. Zabava bila je živahna, izvrstna in udeleženci so polni hvale o včerajšnjem prelepem izletu, ki se je do zadnjega vršil v najlepšem redu, katerega sme društvo s posebnim zadovoljstvom zabeležiti v svojo kroniko.

— (Nemški pogum.) Kakor smo poročali v sobotnem listu, priredili so nemški turnarji, kateri se sicer s predikatom „nemški“ nazivljajo, a so od strani gosposke le kot „Laibacher Turnverein“, kegljanje na dobitke na korist fondu nemškega „Schulvereina.“ A da si so kegljanje na dobitke naznanili po plakatih, si vender neso upali pristaviti, da bode čisti dobiček na korist nemškemu „schulvereinu.“ Je li to sramožljivost, ali „trema“ ali ka-li?

— (Ušel je) včeraj jako nevaren človek, iz sodnijskega zapora v Radovljici, Matija Ažman po imenu, kateri je v preiskavi zaradi hudodelstva ponarejenja javnih upnih listov, tatvine in goljufije.

— (Škodljiva divjina na Kranjskem.) Po izkazu gozdnega nadzornika pri c. kr. deželni vladi g. Golla, pobilo se je na Kranjskem ter odložena talija plačala za najst medvedov, osemnajst volkov.

— (Planet Merkur) se sedaj, a le še nekoliko dni, koj ko solnce zaide, vidi kot zvezda večernica, globoko stoječ v zahodu. Na gole oči se ga zagleda malo pred 8. uro, jedno četrt ure po tem pa že zaide. — Ob tej priliki tudi omenjamo, da Venera daje krasno svetlobo, stoječ na vrhu pravokotega trikota, kateri ona dela tačas z Jupitrom visoko na cenitu in z Merkurjem globoko v zahodni strani. Od Jupitra ne levo je videti Marta rudečega. — Merkurjeva luč lepo miglja, a vender se ga malo opazuje, ker je blizu solca in se kaže le prav malo časa.

— (Odbor akad. društva Slovenije na Dunaji) izvoljen od občnega zbora 7. maja 1884 je konstituiral se tako: predsednik: Hen. Tuma, st. jur.; podpredsednik: Fr. Pavlin, st. tech.; tajnik: Jos. Samotorčan, st. jur.; knjižničar: Ivan Geiger, st. med.; blagajnik: Fran Rosina, st. jur.; odbornika

Otokar Rybač, st. jur. in Jos. Marok, st. med.; namestnik Ferdo Šifrer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 12. maja. „Times“ poročajo: Mej Francosko in Kitajsko podpisale se je pogodba, v katerej pripozna Kitaj francoski protektorat v Tonkingu in Quamanu v obstoječih mejah. Deželi Quangtung in Yuennan odpreti se občnej trgovini, Kitaj ne plača nikake vojne odškodnine.

Kajira 12. maja. (Poročilo Reuterovo.) K Gordonu odposlali so se po vseh možnih potih novi seli, da mu izroče sporočilo lorda Granville-a z dne 23. aprila z vprašanjem, koliko bi vojakov zahteval. Gotove obljube za pomoč pa v Graville-rem sporočilu vendar ni.

Razne vesti.

— (Eksplozicija na železniškem vlaku.) Kakor so iz Levova poročali, se je na Karol-Ludovikovej železnici pri Slotvini blizu Bohinje vsled eksplozicije nekega poštnega zavitka užgal jeden vagon. Misli se, da je v zavitku bil dinamit. Ko se je zapazil požar, ustavili so vlak in osamili poštni voz. Poštni voz je popolnem pokončan, in od vsebine se ni moglo ničesar rešiti, 417 zavitkov je zgorelo. Konduktur poštnega voza je neki poškodovan.

* (Kratko in jasno.) K kardinalu Mazarinu prišel je nek prosilec. „Povejte v dveh besedah, kaj vam treba?“ rekel mu je kardinal. „Glad in mraz“, odgovoril je prosilec. Mazarin se je obrnil k svojemu tajniku in mu rekel „Zapišite: kruha in drv“.

* (Varal se je.) Nek vladar je vprašal jednega svojih dvornikov, zna li španjski. Dvornik je pa mislil, da mu dadó kako visoko mesto pri španjskem dvoru, in zato se je mesto zanikalnega odgovora, pridno poprejel se učenja španjščine in v dveh mesecih se jo je za silo priučil. Hitel je to naznaniti vladarju. Ta mu je odgovoril; „To je jako lepo, sedaj boste lahko čitali Don Quixota v originalu.“

* (Originalen obred poroke.) V Novej Kaledoniji in na sosednjih otokih hodijo mlade deklice s patrijarhijalno prostoto po vodo k vodnjakom in potokom. Ako kakemu mladeniču dopade kako deklo, skrije se za grm, in ko pride k potoku po vodo, porabi njeno brezzačitnost, jo pahne v vodo, potem jo pa za lase iz vode izvleče in pelje kot soprogo domov.

* (Nesreča na morji.) Parnik „State of Florida“ zadel je 18. aprila v ladjo „Panama“ blizu Novega Braunschweiga. Rešene osebe je 20 aprila norveška ladja „Theresa“ vzela na krov, 25 oseb, 6 potnikov in 18 mornarjev, je 5. maja prestopilo iz „Tereze“ na parnik „Titania“, drugi oteti, 4 potniki in 14 mornarjev, so se pa peljali dalje na „Therese“ v Quebec. Tretji častnik parnika „State of Florida“ je pripovedoval, da so nesrečniki bili 35 ur brez jedi in vode v rešinem čolnu. Več njih je bilo samo v ponočnej obleki. Jedna sama ženska je oteta, druge ženske so se branile ostaviti ladjo ter so se z ladjo vred utopile.

Poziv.

C. kr. okr. glav. v Postojini dovolilo je z dopisom dne 7. t. m. štev. 4602 shod županov tukajšnje doline in okolice. K temu shodu se razun gg. županov vabijo vsi drugi za blagor ubogega ljudstva uneti domoljubi. Shod je odredjen na dne 18. maja t. l. ob 2 uri popoludne pri g. M. Valenčiči (Fajdiguci) v Trnovem. Namen dogovora je, kako bode se vzajemno postopalo, da se zabrani tej dolini in celej obširni okolici preteča nesreča — prodaja vode Bistrice in Reke tržaškemu mestu.

Na podlagi razglasa c. kr. okr. glavarstva v Postojini od dne 31. marca t. l. štev. 8229 naj dne 5. in naslednje dneve meseca junija t. l. nobenega g. župana s polnoštevilnim občinskim odborom v Bistrici ne manjka, kjer naj soglasno in brezpogojno proti prodaji omenjenih vodá svoje mnenje odkritosrčno izrečejo.

Vsakega domoljuba sveta dolžnost je, v tem skrajnem času za blagor sedanosti in prihodnosti povzdigniti svoj glas! — V obeh slučajih nadejam se obilne udeležbe. Potomci naši bodo nam pa za izvojevani boj vedeli biti gotovo hvaležni, kajti voda Reka in Bistrica je še jedina nit, na katerej obstoj in napredek sedanjega in vseh prihodnjih rodov zavisi.

Prem dne 11. maja. 1884.

Andrej Frank,

župan.

Gg. pevci Ljublj. Čitalnice!

Podpisani odbor nujno prosi vse gg. pevce, kateri se o Binkoštih udeležé velike narodne svečanosti v Mozirji, pevske vaje polnoštevilno obiskovati.

Vaje so vsak torek in petek točno ob 8. uri zvečer v Čitalnici.

Na zdravje!

Pevski odbor.

Tujci:

dne 9. maja.

Pri **Slonu**: Eppenstein iz Frankfurta. — Färber z Dunaja. — Schallgruber iz Trsta.
 Pri **Malič**: Gorup iz Trsta. — Moline iz Tržiča.
 Pri **južnem kolodvoru**: Mayer z Dunaja. — Remer iz Gradca. — Pamer iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	4	87
Oves,	3	25
Ajda,	5	20
Proso,	5	69
Koruza,	5	40
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	41
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	64
„ pivojen,	—	74
Surovo maslo,	—	90
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	72
Kostrunovo	—	40
Kokoš	—	42
Golob	—	18
Senč, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	87
Drva, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. maja	7. zjutraj	742-84 mm.	+ 9-3° C	brevz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	740-32 mm.	+ 22-4° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	740-98 mm.	+ 13-4° C	sl. vzh.	jas.	
11. maja	7. zjutraj	741-08 mm.	+ 10-4° C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	739-06 mm.	+ 24-2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	739-54 mm.	+ 16-6° C	brevz.	jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala + 15-0° in + 17-1°, za 2-0° in 4-0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 12. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.
Papirna rent a	80	85
Srebrna renta	81	50
Zlata rent	101	50
5% marcna renta	96	25
Akcije narodne banke	854	—
Kreditne akcije	321	10
London	121	60
Napol.	4	64 1/2
C. kr. cekini	3	73
Nemške marke	59	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	70
Ogrska zlata renta 6%	122	50
„ papirna renta 5%	92	45
„ „ 5%	89	15
5% štajerske zemljišč. od/ez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50

Pristna slivovka:

1883. leta **slivovka** . gl. 39 | 1883. leta **beli vina** gl. 10
 1878. „ **tropince** „ 30 | 1879. „ **vinski jesi** „ 16
 1883. „ „ 30 | Pristni vinski jesi „ 9
 prodaja po hl. (224-6)

Jos. Kravagna v Ptuj, Štajersko.

MOKA

iz najboljši prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. G. VARDIA, (279-5)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Za bližajočo se sezijo priporočila

najstarejša in najglasovitejša firma za sukno

Morica Bum-a

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago. Jako lepi in modni uzorci za celo obleko od gl. 1.— do gl. 6.— meter. Bogata izbér sukna za sukneje (Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gl. 3.— do gl. 7.— in sukna za hlače, najnovejši uzorci, od gl. 1.20 do gl. 6.— meter. Črni Peruvians za sukneje in Toskins za hlače od gl. 3.— navzgor do gl. 6.—, gl. 7.— in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove.

Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 66 cm. široki, po gl. 3.50, 4.75, 5.25 do gl. 16.—.

Uzorce zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti postnemu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatve, katerih vrednost znaša nad gl. 10.—, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi uzorci franko. (149-9)

Dunajski centr. živinski semenj St. Marx.

Dunajska blagajnica živinskega in mesnega semnja St. Marx oskrbuje komisijno prodajo na Dunajski živinski semenj prešlih tržnih predmetov po priseženih agentih, katerih skušana marljivost bode gotovo ustrezala vsem našim pošiljavcem.

Semnji za goveda so v ponedeljek, za praščice v torek, za ovce in mlado živino pa v četrtek.

Živina se mora tako dopošiljati, da pride 2 dni, ali vsaj 1 dan pred stajanjem. — Stroški za vožnjo, za kmljenje in semenj ter pristojbina za agente dopošiljavcu zaračunajo se po izvirnih cenah.

Pošiljatve naj se pošiljajo na Dunajski živinski in mesni blagajnico St. Marx. Kot pristojbina za prodajanje se bode za govedo nadalje zaračunilo 3/10 %, za druge tržne predmete 1/10 % zneska, za katerega se je prodalo.

Vsa naročila se točno in solidno izvedó in vsa pojasnila daje

Wiener Vieh- und Fleischmarkt-Cassa

St. Marx, Wien.

(275-3)

Umrlj so v Ljubljani:

6. maja: Anton Mikulič, učitelj pripravnik, 20 let, Poljanški nasip št. 48 za kron. pljučno tuberkulozo.
 7. maja: Stanislav Vajega, kolod. portierjev sin, 3 mes., Trnovske ulice št. 3, za drisko. — Kriand Schmidt, kavarnarjev sin, 8 dnij, Sv. Jakoba trg št. 2, za krdem v željstju.
 8. maja: Marija Žanar, delavka, 25 let, Kladenske ulice št. 9, za tuberkulozo. — Marija Gradiš, delavka, 41 let, Kravjva dolina št. 11, za rakom. — Jakob Zilko, muntovjani delavni portir, 73 let, Tesarske ulice št. 3, za oslabljenjem močij v starosti.

9. maja: Janez Kopečnik, tovarniški pasnik, 39 let, Sv. Florijana ulice št. 13, za jetiko. — Marija Past, hibernega posestnika žena, 45 let, Hradeckijeva vas št. 12, za jetiko. — Ursa Zednikar, hibernega posestnika sin, 3 1/2 let, Orna vas št. 22, za vnetjem pljuč. — Jozefa Vamberger, usmiljena sestra, 33 let, Kravjva dolina št. 11, za jetiko.
 10. maja: Marija Boudar, gostinja, 77 let, Pred škofijo št. 17, za rakom.
 V družbenj bolnici:
 6. maja: Anton Strmec, gostak, 72 let, za vodeno. — Marija Turšič, delavka, 51 let, za jetiko.

Dražba

godbenih instrumentov na sape.

V soboto dne 17. maja

zjutraj ob 9. uri

se na dvorišču magistratnega poslopja več dobro ohranjenih godbenih instrumentov na sape po javnej dražbi prodaja in se bodo oddali največ ponujajočemu proti takojšnjem plačilu. (321-1)

Kateri želé kaj kupiti, se prijazno vabijo.

Podpisani s tem naznanja, da je odprl

prodajalnico glasbenih instrumentov

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 3,

in prodaja: vse instrumente iz lesa in ploščevine, citre, strune za gosli, citre in klavirje in druge njih dela; poprave se tudi točno in ceno izvršujejo.

(320-1)

S spoštovanjem **Alb. Roncetti.**

Zahvala

ljubim Ljubljanskim prijateljcem in prijateljicam naše preserčno ljubljene, nepozabljive hčere

Marije Nedwed

za mnoge dokaze prijaznosti in jako lepe vence.

Žalujoči stariši in sestra.

Boehnig,

posestnik mlina v Opavi.

(322)

Gospod Fragner!

Prosim Vas, račite mi po pošti poslati za priloženih 10 gld. zabojček z desetimi steklenicami Vašega dr. Rosovega zdravilnega balzama. Ob enem mi dovolite Vam objaviti, da je to zdravilo izredne dobrote, kajti izza treh mesecev, kar je uživam, ne čutim nikakršnih bolečin v želodcu, dočim sem jih prej 10 let trpel. Nadalje ozdravil je tudi moje supruge bolečine na jetih, katere je prej mnogo let trpela in ohrani mi sedaj tudi moje otroke po polnem zdrave, obvarujoč nas posebno mrzlice, ki je tukaj tako pogosta. Vsprejmite, gospod, zadržilo mojega visokega spoštovanja, s katerim se znamenavam

Kazimir Masalski,

nadzornik železničnih gradb v Aleksincu, v Srbiji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodcu in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in prijubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepljivo zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešne pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodcu, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipochondriji in melanholiji (vseled moterja prebave); isti oživilja esu delavnost prebave, uapravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Piocoll, lekar; Vlj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoozy, lekar. V Postojini: Fr. Bacocarioh, lekar. V Kranju: K. Šavnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironeoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in vođe trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnajejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrvi) kosti, zoper revmatične, oteklina in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljsega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklina se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsjo gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnajca ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo poppeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V ikatljicah po 25 in 35 kr.

(158-5)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.